

AMIGOS DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
voorstelbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl. 0,50 cada
regel mas fl. 0,07½.

HET GEVAAR DER ANARCHISTEN.

Weinige dagen geleden heeft geheel Frankrijk gesidderd onder een reeks van ontzettende aanslagen door de anarchisten beïnvloed en gepleegd. Aan hun sinds lang gedane bedreigingen begonnen dezen nu uitvoering te geven; zij grijpen nu rechtstreeks de bestaande maatschappelijke orde aan en willen die in letterlijken en figuurlijken zin "in de lucht doen springen."

Eerstige lessen mogen getrokken worden uit het overmoedig optreden van de gevaarlijkste en misdadigste der sekten, waarvan de geschiedenis gewaagt.

De aanslagen te Parijs gepleegd, mogen hen, die, hetzij in de bladen, hetzij in vergaderingen de voortwoeking van het anarchisme gevolgd hebben niet bevremden. Hebben de schrijvers en redenaars dezer sekse niet hondermaal verklaard dat men deze maatschappij moest vernietigen? Hebben zij niet onder alle vormen de omverwerping, den oorlog, een onverzoonlijken oorlog verklaard aan de tegenwoordige maatschappij, op welker ruïnen zij hun afschuwelijke heerschappij willen stichten?

Zoolang zij zich bij woorden en uitboezemingen bepaalden heeft men hen laten begaan. Daar werd slechts een propaganda in gezien, een afschuwelijke zonder twijfel, maar die toch in het geheel niet optrad met beleedigende handelingen. Men herhaalde steeds het oude lied: ieder hebbe de vrijheid om te zeggen en te schrijven wat hij verkiest. De gebeurtenissen te Parijs hebben de onhoudbaarheid dezer stelling daghelder aangetoond; zij hebben bewezen dat er tusschen de propaganda door het woord en die door de daad slechts een geringe afstand ligt, die gemakkelijk overschreden wordt.

Toen Frankrijk en België eenige

jaren geleden in sommige mijndistricten het tooneel waren van wanorde en oproer, gaf een der meest gezag hebbende fransche liberale bladen eenige hoogst ernstige beschouwingen ten beste; het toonde duidelijk aan dat het liberalisme—dat wil zeggen, het stelsel dat het ideaal is van een zekere partij der republiek en zich voorgeeft alleen gegrond te zijn op een wijsgeerig rationalisme afgescheiden van alle godsdienstig beginsel—totaal verslagen was.

Onder meer schreef het blad het volgende:

„De vraag die hier gesteld wordt is een uiterst praktische, een vraag op leven en dood, welke een volk of eene maatschappij alleen kan oplossen met een groote vermeerdering van mannelijke energie, door een aanhoudend letten op en bekampen van zich zelve, in een woord, door het bewaren der zedelijke kracht, die over de gevaren doet zegevieren en in bange uren staande houdt. Moge die zedelijke kracht niet uitgeput raken! De dag waarop deze verdween zou de laatste zijn onzer beschaving, die met ons voorgoed verdwijnen zou.”

Deze karakteristieke beschouwingen zijn ook in onze dagen nog volkomen juist: zij raken daaraan boven een der hoofdvragen van onzer tijd aan, namelijk, de zedelijke toekomst der democratie.

De dwaling der leeraren van het rationalistisch liberalisme bestaat hierin dat men een maatschappij wil stichten alleen gegrond op de rede en de kracht; dit echter zijn zwakke steunselen; de maatschappelijke orde heeft een duurzamer cement noodig dat meer weerstandsvermogen bezit en dit kan alleen de godsdienst haar verschaffen. De hedendaagse democratie gaat aan dat euvel mank en zij zal zich niet recht op haar voeten kunnen verheffen, indien zij aan de Kerk de plaats niet verleent, die haar toekomst, een beroep

doende op den godsdienstigen en christelijken invloed die in de maatschappijen door niets kan vervangen worden.

Een tiental jaren geleden heeft het zich in Frankrijk voorgedaan dat een gedeelte der republikeinen op het monsterachtig idee kwamen om een land als Frankrijk zonder christendom, ja zelfs tegen het christendom in te besturen; men heeft het beproefd: is het dan nu te verwonderen dat een dergelijke poging uitloopt op gebeurtenissen als dezer dagen de wereld hebben opgeschrikt? Men heeft godsdienstloosheid gezaaid, nu maait men... dynamiet!

Zou men kunnen verwachten dat de laatste aanslagen, dat deze uitbarsting van het bandeloze nihilisme de oogen van velen zullen doen opengaan en vruchten dragen! Door een man van hoog gezag is het in krachtige termen uitgedrukt: Hoe grooter de politieke vrijheid is, te krachtiger moet de breidel zijn, die godsdienst en zedelijkheid in de hand houden; want hoe lager het peil van den godsdienst daalt, te hooger rijst de stoffelijke verdrukking.

Leest men de berichten over Frankrijk dan wemelt het van maatregelen, die het gouvernement neemt om alle wanorde te keeren of te voorkomen. Voorzeker zullen dezen noodzakelijk zijn, maar maatregelen die zich alleen tot een versterking van politiemacht en wet bepalen, zouden weldra van haar machteloosheid blijken geven. In de zedelijke macht daarin licht de kracht en deze zou vernieuwd en versterkt moeten worden.

Dit nu is een werk waartoe de Staat, aan zichzelf overgelaten onmachtig is; alleen de godsdienst kan dit ondernemen. Geen democratie zal zich op duurzame wijze vestigen, noch aan de gelukkige toekomst die zij te gemoet kan gaan beantwoorden, tenzij door een eerlijk en vruchtbaar verbond met de Kerk, die immer de bewaarster was

en is en blijven zal van de hoogste zedelijke kracht, die op aarde bestaat.

Dit geldt vooral voor Frankrijk. Al wat daar op maatschappelijk zoowel als op politiek gebied voorvalt toont duidelijk aan dat de goede uitslag van de pauselijke politiek op het innigst verbonden is met de grootheid en de heerlijke toekomst der Fransche maatschappij.

Mochten de regeerders der volken de juiste oorzaak van het gevaar willen inzien. Slechts de godsdienst en de godsdienst alleen kan vreeselijke uitpattingen, als waarvan wij boven gewaagden, verhoeden. Voedt men een volk godsdienstloos op, men zal er weldra de bittere vruchten van plukken.

De Nieuwe Ridderorde.

Woensdag, 30 Maart, kwam in de Tweede Kamer het ontwerp tot instelling van een orde "Oranje Nassau" in behandeling. De minister van Buitenlandse Zaken verdedigde het ontwerp en verklaarde, dat de Regeering van meening is, dat het wenschelijk is ruimer gelegenheid te geven tot het schenken van onderscheidingen, voor al met het oog op onze buitenlandse betrekkingen, terwijl het de bedoeling is, dat ook vrouwen deze orde zullen krijgen.

De heer Keuchenius sprak daarop tegen het voorstel. Hem is nooit gebleken, dat de vrouw ooit naijverig is gebleken op uitsluitend aan mannen toegekende ridderorden. Afschaffing van bestaande ridderorden zal hij niet voorstaan, maar vermeerdering van orden evenmin bevorderen, omdat daardoor eigenwaan en ijdelheid worden aangeweekt.

Ook de heer Borgesius is er tegen, omdat geen enkel volksbelang de instelling eischt. Hij wijst op de

bien pronto él tabata bolbé toemá e paso acostumbrá. De vez en cuando entre boroto dje garósjinan, bo ta tende sona monótomo di un fluit di richi, i toer esai tabata haci Gordón contento, como si fuera ta un querido amigo bieuw él a bolbé mirá; i esai ta fácil di comprendé; pasobra durante su casería i correría él no tabatin, durante algún simán largoe, otro abrigo contra e dardanan cayente di solo i e aguacéronan pisá dje regionnan ayí, sino toldo di panja di un garochi di vaca. Si, un dia un dje garóchinan a sirbiéle hasta di forti, ora koe, acompañá di un solo hombre, él mester a defendé su curpa dos dia largoe contra héndenan di Bazoeto.

Su criánan koe a reconocéle dj'aleeuw a coemindéle carinfósamente. Sin embargo él a subi su cabai awor, i sigui di su fiel Hector, él a coeri pasá e carósjinan, afin di él yegá e pueblo promer anochi cerá.

Solo tabata haltóe ainda na cielo, ora él a mirá torenchi dje school i templo na mes tempoe coeminsá sali fò di den páloenan. Banda dje templo bo tabatin e habitación magnífica di senjor Mortimer, tata dje hoben, koe nos a cabá di mirá moeri tan desgraciadamente. Un número considerable di cas i di choza ta trahá rondó di habitación dje eclesiástico. Un riachuelo ta serpenteá á lo

FEUILLETON.

E gefe di Amakozenan TRAICIÓN

Continuación di Capítulo II

En vano! Atrobé e cabai su pátanan delantera ta bruhá den e frená koe tabata lastrá; él ta kitá caí, ma pa no laman-tá más. Un chorro di sanger cayente ta coeri di su boca i di su nanisji; e animal ta zapateá i ta schop convulsivamente; caba él ta extendé su pátanan i e batálja ta concluí! Mortimer tirá te ayá pa caí dje cabai, ta lamentá sin haya ni un golpi sigui ta coeri bai.

Ma ya Flebboe ta cerca; él ta hizá su brazá, armá koe e assegaai, ariba. Implorando perdón e blancoe ta arrodiljá delanti dje criollo; él ta yorá i él ta mendigá e vida koe él a empleá únicamente pa precipitá inocéntenan den verguenza i miseria. En vano! Coe desprecio Flebboe ta mandéle te ayá coe su pia i él ta hizá su assegaai; coe ligereza di relámpago e arma afilado ta atrevesá e espánculo chiquito i él ta borá drentá profundamente den pecho dje fugitivo koe ta zak na suela. E Cafre ta doop su manoe den dje sanger humeante koe ta coeri abao na suela, tirá un poco na dirección di cada un dje cuatro viénto-

nan principal i él ta entoná su canto di morto, poco poco i triste na principio, ma caba duroe i más duroe, te ora él a keda ta resoná fuertemente den e mondi solitario. Coe un grito scherpi, Flebboe ta interrumpi su canto di morto i él ta rancá e assegaai fò dje herida mortal. Awor sanger ta coeri más duroe fò di pecho di Mortimer, i algun minuto después él ta morto droemí bao di ráyonan abrazador di solo.

Awor e Cafre a bolbé cogé camina dje pueblo di misionéronan, ma apenas él a camná un milja ó dos, koe naturaleza a coeminsá ehércé su poder riba dj'ele també. Ja awor e estado di excitación koe él tabata aden, a calmá; su venganza ta satisfacé, awor él por sosegá; á más, su rodiljanan ta temblá i nan no kier cargá su curpa; él mester sosegá algún rato. Bien pronto él ta haya un lugar sigur, i ayí él ta caí droemí; esai él por haci toer sosegá; di poersí, lo a tendé fò di boca dje bandido, koe lo él no atacá, sino te ora él hayá nobo di Mortimer, koe e hombernan, capaz di defendé nan cas i nan familia, a abandoná e pueblo. I Mortimer lo a bolbé más na e pueblo — lo él no papiá hamás un palabra, ni pa traicioná, ni pa salvá. Flebboe por droemí tranquilo.

I ni tres minuto koe toer esai a pasá den su cabez, ó e Amakoze ta den un

dulce sonjo; i ayá, únicamente na algún milja di distancia di dj'ele, é animalnan voraz, atraé pa olor di sanger ya a rondón a cadáver di Mortimer, i nan tabata disputá otro un manoe, un pia dje malvado castigá.

CAZA DI LEÓN

Capítulo III

Coe paso precipitá Gordón tabata continuá bai e pueblo di misioneronan. Senjor Rogers, tata di su amada, la "Rosa Blanca," manera e Amakoze tabata yamá, Alice Rogers, tabata donjo di un hacienda grandi ayi cerca. Después di un marcha di algún ora, e capitán inglés a yegá na e camina hanchoe koe ta bai dje colonia na frontera, i na corta distancia él a mirá etóldonan blancoe dje garóchinan di su equipaje koe él a mandá pa delanti, Tabata fácil p'ele di a camná cogé nan, pasobra apesar dje diez seis vachanan na cada un dje garósjinan, nan no tabata adelantá sino poco poco riba e camina desigual. Alegremente bo tabata tende voz dje conductornan hotentote, acariciando ó amonestando e animalnan, mientras de vez en cuando un fuetazo tabata soná den aire cual un tiroe di pistol. E animal gigantesco koe recibí e golpi, tabata camná pa algún momento noemá un poco más duroe, ma

ongeveerredigheid tusschen Den Haag en het overige van het land, wat de begiftiging met ridderorden betreft. De verhouding is als 20 tot 1. De nieuwe orde zal waarschijnlijk een provinciale en buitenlandse zijn.

Er zal een wedloop ontstaan onder de kleine burgerij om een lintje, en wellicht zal de tijd nog aanbreken, dat er een derde orde noodig zal zijn.

De heer *Schaepman* is voor de instelling en bestrijdt de door den voorgaanden spreker daartegen geopperde bezwaren.

De orde zal ernstig worden opgevat, ook door hen, die haar nu bestrijden. Het Legioen van Eer werd ook vroeger bespot, en later als de grootste eer beschouwd.

De heer *Rutgers* zal voor het ontwerp stemmen; ondanks de geuite grieven, die hem geenszins afdoende toeschijnen. Men behoeft niet in beginsel voorstander van decoraties te zijn, al stemt men voor het ontwerp. Maar decoraties zijn regeeringsgereedschap, een soort van medicijn voor kleingeestige menschen. Men moet zich schikken naar de mode, evenzeer als de vrouw, die niet de Parijse mode volgt, misschien hier gemolesteerd zou worden. Spr. onderstelt, dat die redenen ook bij de regeering hebben gewogen (*Gelach*). Hij zal met een gerust geweten voor het onschuldige ontwerp stemmen.

De heer *Clerck* bestrijdt den heer *Borgesius* en meent dat hij de woorden in art. 1 over het hoofd heeft gezien, dat de orde dient ook om personen te huldigen, die zich jegens de maatschappij op bijzondere wijze verdienstelijk hebben gemaakt.

De heer *Ley* is van meening, dat de eenige betekenis van het ontwerp is, dat het moet dienen als regeeringsmiddel, met het oog op onze internationale verhoudingen.

De heer *Van Houten* meent, dat, na de verdelging van het ontwerp door de Regeering, een bepaling noodig zal zijn, dat de orde niet wordt toegekend, tenzij men overtuigd is. Hij kan moeilijk denken, dat die orde nog een onderscheiding kan zijn. Hij vindt, dat de heer *Schaepman* in zijn schildering van den toestand zich enkel van *argumenta ad hominem* heeft bediend.

De heer *Van Kerkwijk* zegt, dat, waar blijkt, dat zelfs de heer *Schaepman* prijs stelt op zulk een wijze getooid te worden, aan de Regeering een krachtig middel wordt in handen gegeven. Hij vraagt echter, of dit niet een corruptie-middel zal worden?

De heer *Schaepman* wil tegenover ieder een eerlijk en loyaal tegenstander zijn. Het spijt hem, dat de heer *Van Houten* zijn zachte toespeling op zeker leekedichtje heeft beschouwd als een aanval op het karakter van den heer *Borgesius*. Geen zweven van gedachte heeft daartoe bij Spr. bestaan.

De min. van Buitenlandsche Zaken

largo dje edificacionnan i ta regá e jardinan delicioso dje vanguardia di civilización i cristianismo. Como media milja dje pueblo bo tin, na e mes orilja, propiedadnan di senior Rogers, coe e hermosa cas koe él ta ocupá, i varios edificio trahá di klinker, koe á más di nan boniteza, ta ofrecé e protección necesario contra un atake dje tribu vecino di Cáfrenan, si acaso un día ú otro nan por intentá di haciéle. Elegante sicomórnan ta rodeá toer e habitacionnan i ta sombreá nan, mientras un gran número di paloe di fruta i paloe di blomchi ta florecé den e jardinnan extenso.

Ora Gordón a drentá den e patio espacioso koe ta separá e habitación dje otro edificacion anexo, él a mira riba veranda un escena chikita koe a haci su corazón bati duroe di alegría; tabata un senjorita encantadora alimentando toer clase di bestia di pluma, su amigonan favorito, koe tabata boelá rondó di djéle. E gritonan diferente, produci pa e ávenan, galinja, paloma, gans, patoe, kala-koe, pawies, disputando otro uno que otro pepita di maisja, a impidiéle di tendé pia di cabai di Gordón; trankilamente él a keda ta doena su béstianan coeminda i esai a procurá e capitán un ocasión favorable di por a pará largoe ratoe contemplá e figura graciosa, sin ser apocibí. Alice Rogers tabata chikita di esta-

blijft bij zijn vorige meening. De Regeering wil slechts een nieuwe orde bij de bestaande voegen, nadat de Eikenkroon en de Leeuw van Nassau aan den soeverein zijn ontvallen en omdat de Ned. Leeuw een te beperkt karakter heeft.

Na nog eenige bespreking tusschen den minister en de heeren van Löben Lels en Seret over het toekennen dezer orde aan militairen, werd het ontwerp aangenomen met 52 tegen 28 stemmen. Tegenstemden de heeren Pyttersen, De Meyier, Mackay, Lief-tinck, Van Kerkwijk, Seret, Tydens, Rink, Mees, Smit, Hintzen, Veegens, Heldt, Bahlmann, Van Houten, Ker-dijk, v. Löben Sels, Borgesius, Cramer, Van Beuningen. De Kanter, Schepel, Keuchenius, Zaayer, Huber, Van Delden, Hartog en Zijlma.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Art. 175 der Koloniale Huishoudelijke Begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1892 wordt verhoogd met f 20,000.— en alzoo gebracht op f 34,950.

Achter art. 175 der Koloniale Huishoudelijke Begrooting voor het dienstjaar 1892 wordt gevoegd een nieuw artikel:

175 A. Voltuiging van den bouw van het Militaire Hospitaal f 34,000.—

Gelet op art. 77 van het Regeeringsreglement dezer kolonie, waarbij bepaald is, dat de vergadering van den Kolonialen Raad jaarlijks op den tweeden Dinsdag van de maand Mei te Willemstad op het eiland Curaçao door of namens den Gouverneur wordt geopend heeft de Gouverneur goedgevonden te bepalen:

1. Op Dinsdag den 10n. Mei e. k. worden met zonsopgang van alle in de haven liggende schepen, van de forten en van de Gouvernements gebouwen, waar dat bij festiviteiten gebruikelijk is, de vlaggen geheschen. Zij worden niet vóór zonsondergang gestreken.
2. Des morgens ten 8½ ure begeben de Leden van den Kolonialen Raad zich naar het Raadhuis en vereenigen zich aldaar onder voorzitting van den Onder-Voorzitter.
3. Ten 9 ure vertrekt de Gouverneur, de vergadering zullende openen, vergezeld van zijne adjudanten, van de tijdelijke Gouvernementswoning.
4. De Gouverneur, gekomen zijnde aan het Raadhuis, wordt ontvangen door eene uit de Leden door den Onder-Voorzitter te benoemen commissie, die hem naar de Raadzaal geleidt.
5. De Gouverneur opent de vergadering.

tura, ma su fórmanan tan bonita proporcioná, koe esai no tabata cal na vista. Di bao dje sombrero di cabana blancoe, búclenan di un cabeljera rica i blonda tabata hasjá riba su garganta i su schouderanan; su cara rondó, presentando un par di hoyuelo na di más miníma sonrisa, tabata di un color dulce manera él di un melocotón hechoe, i den su wówonan biboe, azul gris, bo tabata mira genio i vivacidad. Un simple bata blancoe, cubriendo su forma elegante, tabata cai toer na plooi te riba su pianan chikito. E moza tabata asina encantadora den su bistí blancoe, koe Gordón a keda locamente prendá.

El a largá frena di su cabai los; e animal a camná bai na e veranda i Hector koe na principio a tenéle ketoe cerca su sjon, a boelá awor coeri pa delanti, gritando duroe i alegre. Alice a hizá cara ariba mirá i él a dal un grito di sorpresa; su hermosa fisonomía a ser cubrí coe un color purpureo, ora él a reconocé e visitador; den e promer momento di alegría, él kier a boelá bai cerca dj'ele, ma modestia virginal a detenéle; coe cara encendida i su wówonan na suela él a keda pará, mientras Gordón a camná yegá cerca dj'ele.

— "¡ Alice, querida Alice!" éla esclamá, abrazando e senjorita koe, yorando

6. Dadelijk na de opening verlaat de Gouverneur de vergadering en wordt tot aan de deur van het Raadhuis begeleid door de sub. 4 bedoelde commissie.

7. Vóór het Raadhuis wordt eene eerewach van de Schutterij en van het Garnizoen geplaatst.

8. Een saluut van elf schoten uit het geschut van het Waterfort kondigt aan zoowel het oogenblik dat de Gouverneur de tijdelijke Gouvernementswoning als dat waarop hij het Raadhuis verlaat.

Aan het publiek wordt bekend gemaakt, dat krachtens Gouvernements Beschikking van den 14n. April jl. N°. 235/15 het navolgende is bepaald:

1. dat de frankeerzegels van 30 cent, waarop de woorden "25 cent" zijn overgedrukt, na ultimo Mei a. s. niet meer verkrijgbaar zullen zijn; en
2. dat met ingang van 1 Juni a. s. de nieuwe frankeerzegels van 25 cent met de beeltenis der Koningin op alle postkantoren zullen worden verkrijgbaar gesteld.

Wegens oneenigheid tusschen onze telegrafische sociëteit en de Compagnie der Antillen, wordt de dagelijkse bulletin, die de telegrammen bevatte niet meer uitgegeven, zoodat wij die onzen lezers niet kunnen mededeelen.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Lucia Armans, J. G. Curiel, Bernard Ceter & Co, Carlos Espinel B, Amalia Jarzagaray, Daniel Martino, Carlo Venot.

Niet voor verzending vatbaar, één brief geadresseerd aan Erarado Martes (Ubi?) en een ongefrankeerde drukwerk geadresseerd aan Victor M. Clement te La Guayra.

NEDERLAND.

— De beide Koninginnen zullen Amsterdam van 26 April tot 2 Mei bezoeken; vervolgens zal in de maand Mei een tegenbezoek gebracht worden aan de Duitse keizersfamilie te Berlijn, en einde Juni of begin Juli het bezoek aan Groningen en Friesland plaats vinden. Het plan bestaat in elk der hoofdsteden vier provincien vier dagen te vertoeven. De tijd van den zomer die door deze reizen niet in beslag zal worden genomen, zal te Soestdijk worden doorgebracht.

De beide Koninginnen brachten gisteren 1 April een bezoek aan het Kinderziekenhuis.

Bij aankomst aan het kinderziekenhuis werden HH. MM. ontvangen door den onder voorzitter van deze nuttige instelling baron A. C. Bentinck en door de directrice mej. A. J. S. van Deinsse.

Met groote belangstelling werden door H.H. M.M. de verschillende

di alegría, a largá su cabeza blonda ta reposá contra e pechoe hanchoe dje capitán. "¿ Ta verdad anto? ¿ no ta un sonjo, idolatrada Alice, i bo ta stimá mi també?" Gordón dici poco poco.

E moza a lamentá cabez kedá miréle den su wówonan: den su cara Gordón dichoso a lezá e respondi koe e lipnan tímida di Alice no por a tribi papía. Tabata pa e capitán como si fuera él a mirá cieloe habri su delanti, i na e momento ayí di santa alegría, loebidando ora i lugar, él a primí i bolbe primí e moza contra su corazón i él a yaméle "su novia, su Alice koe ya ta tantoe tempoe caba él ta stimá."

— "¡ Heló, muchanan?" voz amigable di senior Rogers a resoná repentinamente. Tabata ya algún momento koe e tata a sali fô di den cas bin para bao dje veranda, i ayí él tabata testigo ocular di encuentro dje dos enamorádanan. El tabata aprecia Gordón áltamente i él a aprobá elección di su jioe muger.

"Heló, jioenan," él a gritá anto, sali pa un momento fô di boso cieloe i permiti un simple hende mortal un palabrita també.

Ruborizá Alice a rancá fô di den braza di Gordón i él coeri drentá cas; ma e capitán a camná bai cerca e senior anciano koe a cogé su manoe primí, doenéle bon bini.

ziekenzalen enz. zelfs de vertrekken voor de oppassersessen in oogenschouw genomen.

Koningin Wilhelmina en hare moeder spraken de kleine patienten minzaam toe, en reikten aan ieder hunner eenige versnaperingen, benevens een boekje uit. H. M. de Koningin-regentes betuigde bij haar vertrek hare tevredenheid en ingegenomenheid met deze inrichting.

In het geheel waren tijdens het bezoek van H.H. M.M., dat ruim een uur duurde, 31 patienten — 15 meisjes met 16 jongens — in het gesticht.

— De heer Carnot, president der Fransche republiek is tot grootkruis van de orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd.

— Door den Minister van Oorlog is een Koninklijk besluit uitgelokt, dat velen in den lande gelukkig zal maken. Voortaan zullen allen, die tot het schrijverspersoneel van het leger behooren, tot de graden van sergeant-majoor en adjudant-onderofficier bevorderd kunnen worden en alsdan ook eene evenredige soldijverhooging genieten. Tot nu toe konden de schrijvers bij de militaire autoriteiten het niet verder brengen dan den graad van sergeant.

BUITENLAND.

Italië.— In Italië zijn treurige zaken hangende. De afgevaardigde Villa heeft bij de Kamer een wetsvoorstel ingediend tot invoering der echtscheiding. Bij de beraadslaging over het in overweging nemen van het voorstel verklaarde de minister van justitie, dat het initiatief voor eene dergelijke hervorming behoort uit te gaan van de Regeering, en deze houdt zich overtuigd, dat de hervorming voor dit oogenblik niet beantwoordt aan de eischen van den maatschappelijken toestand in het land. Evenwel wilde de minister uit hoffelijkheid jegens den voorsteller zich niet verklaren tegen de in aanmerkingneming.

Natuurlijk is dit een omweg van het ministerie, om het maçonniek drijven tot invoering der heillooze echtscheiding, tegen den wil van de meerderheid des volks, te laten slaan en zelf te kunnen zeggen, dat het er geen deel aan gehad, ja zich ertegen verzet heeft.

De Kamer heeft het voorstel met eene zeer groote meerderheid in overweging genomen.

De heer Villa beperkt de toelating tot echtscheiding slechts tot twee gevallen: vooreerst als een der echtgenooten, bij contradictoir debat, wegens eene misdaad tegen het gemeene recht veroordeeld is tot dwangarbeid of tot opsluiting van meer dan 20 jaren, en ten tweede als de scheiding van tafel en bed vijf jaren vroeger is uitgesproken, indien er uit het huwelijk geen kinderen zijn, en drie jaren vroeger, indien er kinderen uit zijn voortgesproten.

— "Bo tabata testigo di Alice su respondi riba mi súplica, querido Senior Rogers;" Gordón dici: ¿ lo mi por sperá koe bo també lo doená mi bo consentimiento?"

— "Esai ta di mes, mi querido" senior Roger a doená pa contestación, "Toer tata mester considerá nan mes dichoso di tin un hombre manera bo pa yerno. Ma un condición mi tin di poné, mi bon capitán; koe bo abandoná servicio militar i bo kedá bibá trankilamente cerca bo esposa i su tata; lo mi kier a toemá, coe di más grandi placer, bo i hinter bo companja aki na mi hacienda; Dios gracias, tin lugar pa alohá nan toer! ¿ Ma kiko e hoben Mortimer lo papía? Si, ¿pakiko él a sperá asina tantoe anto? El tabatin á lo menos basta ocasión pa él a haci su solicitud i awor él a largá un diabel di un capitán bini bin kitá e moza, den su barba.

I e senior anciano tabata grita hari alegremente, ma Gordón dici:

— "Podiser Alice lo no a aceptéle."

— "Asina lo mester tabata, i mi ta contento, koe Alice a fihá su vista riba bo; auké mi ta apreciá e viejo Mortimer, mi no por wantá e jioe homber di dj'ele."

El ta continuá.

Frankrijk.— Het Fransche hof van cassatie heeft een vonnis geveld, dat voor de belangen der Katholieke Kerk van groote beteekenis is. De vraag, of de Staat recht heeft successie-rechten van eene religieuse congregatie te eischen, waar evenmin successie plaats vindt als bij den dood van een lid der Jockey-club of eener harddraverij-vereeniging, is onlangs door haar in ontkennenden zin uitgemaakt. Maar wat gebeurt? Het hof krijgt een nieuwen president; eene dergelijke zaak wordt er weer aanhangig gemaakt, en nu geeft het den Staat gelijk—nog wel in een vonnis, waarin het zelf erkent, dat de belasting is gebaseerd op eene fictie! Kan het onrechtvaardiger?

Wat moeten de congregatiën nu doen? Toegeven? Neen, raadt de rechtskundige raadsman van den *Uvers*, Arthur Loth, haar aan. Blijft verzet aantekenen. Er bestaat ten minste nog kans, dat, als alle kamers van het hof vereenigd moeten oordeelen, de beslissing anders uitvalle. Maar mocht ook dan nog het hoogste onrecht geschieden—wat dan?

Dan zou het de taak der oversten en kapittels der congregatiën zijn, te overwegen, of het niet nuttiger ware, de orden naar den vreemde over te leggen, dan zich aan het gevaar van doodbloeding bloot te stellen. Ofwel, liever dan geheel geconfisqueerd te worden, kunnen de religieuse congregatiën zich als zoodanig onttrekken, de regeering tot intrekking van hare erkenning dwingen en zich als louter burgerlijke vereeniging reconstituëren. Dan zullen zij tenminste uit de klauwen van den fiscus bevrijd zijn en eenige middelen van bestaan behouden.

Wel zouden zij hare openbare functiën moeten laten varen, en zou het ten nadeele van het arme volk komen, als de nonnen en broeders geen wezen, armen, gebrekkigen, grijsaards meer verpleegden, maar de nood, de eisch van zelfbehoud zou ze daartoe dwingen.

— In vele gemeenten heeft die verwereldlijking plaats gegrepen, niet-tegenstaande er petities tegen waren ingediend, onderteekend door alle huisvaders der gemeente. In een stadje van het departement Hautes Alpes heeft de gemeenteraad bij wijze van protest reeds voor de tweede maal in zijn geheel ontslag genomen, en telkens werden alle leden door de kiezers herbenoemd. Helpen doet dit echter niets; de regeering gaat haar gang.

Zelfs het liberaal Protestantsche *Journal des Débats* komt tegen zulk eene handelwijze van het gouvernement op. Waren degenen, die met de verwereldlijking instemmen, ook in de minderheid, dan ware die handelwijze nog te verdedigen, zegt het blad—hierin zeer inconsequent van zijn standpunt. Maar waar de bevolking zich eenstemmig verzet, moet het *Journal* erkennen, en dat geschiedt op vele plaatsen, is een met voeten trappen van die manifestatie hatelijk en onrechtvaardig.

— Vrijdagavond 10 Apr. hebben in de kerk van Roanne socialistische wanordelijkheden plaats gehad onder de preek van pater Léonce de St. Paul, Carmeliet. Dank zij het krachtig optreden van den pastoor, de abbé David, den suisse en de geloovigen, moesten de onruststokers de kerk verlaten, en kon de priester zijne rede eindigen. De abbé Béliard had in het rumoer een stokslag op het hoofd bekomen.

— Luitenant Anastay, de moordenaar van zijne weldoenster baronesse Dellard, is Zaterdag ochtend te Parijs onthoofd.

Ten ruim 5 ure in den vroegen morgen werd de veroordeelde op de *Place de la Roquette* naar de guillotine gebracht. Bereden gendarmerie zette de strafplaats af; er was veel volk op de been. Anastay werd begeleid door den aalmoezenier Valadier, wien hij zijne biecht had gesproken. De beul Deibler deed het mes werken, en aan de aardse gerechtigheid was voldaan.

— Te Mézières werd dezer dagen een man gevangen genomen, dien de politie reeds sedert vijf jaar vergeefs had gezocht. Dit heer heeft niet minder dan 25 diefstallen met

braak en vermoedelijk ook een moord op zijn geweten. Hij woonde als een *grand seigneur* op een villa der genoemde plaats, leefde er op grooten voet onder een valschen naam, en genoot de achting van alle gemeentenaren, die hem reeds tot lid van den gemeenteraad hadden gekozen.

Duitschland.— In het Duitse rijkspaleis staan na het recess, zooals men weet, discussiën te wachten over nieuwe militarisme ontwerpen. Volgens de *Post* wordt niet alleen de vermeerdering van het kader maar ook van de jaarlijksche lichtingen beoogd, welke naar het oordeel der regeering weinig drukken zal, tengevolge van het toemen der bevolkingcijfers.

Dit neemt niet weg, dat dan zoo veel te meer mannen in vredetijd ter oefening onder de wapenen zullen komen, en nog meer huisgezinnen gedurende weken en maanden soms van hun kostwinner beroofd zullen zijn. De Rijksdag heeft reeds vroeger de onbillijkheid van dezen, nu reeds bestaanden toestand, ingezien en met algemeene stemmen den wensch uitgedrukt, dat de regeering de gezinnen der in vredetijd opgeroepen verlotgangers zou ondersteunen. De officieuze *Nordd. Allg. Ztg.* schrijft daarover in zoo welwillende bewoordingen, dat het duidelijk is, dat de Bondsraad gevolg aan dien wensch zal geven.

Minister von Bötticher verklaarde indertijd in den Rijksdag, dat er bij de verbonden regeeringen ernstige bedenkingen tegen bestonden; niettemin hield het gansche Huis, de heer Gamp alleen uitgezonderd, aan zijn votum vast. Deze eenstemmigheid blijkt dus indruk op de rijksregeering gemaakt te hebben.

Het voornemen schijnt te zijn, om den gezinnen dier reservisten, welke zulks verlangen, eene dagelijkse subsidie uit te keeren als volgt: 30 percent van het ter plaatse gebruikelijk dagloon voor iedere huisvrouw en 10 percent voor elk kind, tot een gezamenlijk maximum van 60 percent.

Hoewel deze maatregel uit een oogpunt van billijkheid is toe te juichen, vermeerdert hij weder den last, dien het militarisme, dat onder de tegenwoordige omstandigheden voor Duitschland onvermijdelijk is, den burgers op de schouders legt. Het voorstel, wordt het aangenomen—en dit is zeker—zal dus het indirecte gevolg hebben, dat het de positie der anti-militaristen belangrijk versterkt.

— Keizer Wilhelm heeft weer een nieuw woord gesproken, dat opzien zal baren, omdat het waarschijnlijk op Rusland slaat. Bij het leggen van den eersten steen voor eene kazerne van het escadron lijfwachten te Potsdam herinnerde de Keizer aan het woord van Frederik den Groote: „Men moet nooit een veldslag als verloren beschouwen, waarin het garde-regiment nog niet is opgetreden.”

— Te Aken bestaat, gelijk algemeen bekend is, een zeer eigenaardig museum van periodieke uitgaven, waarin duizenden bladen, waaronder hoogst curieuse uit alle deelen der wereld, aangetroffen worden. Tegen dit museum is door het openbaar ministerie een strafvervolg ingesteld wegens majesteitsschennis, omdat in de leeszaal een Amerikaansch blad aangetroffen werd, waarin zeer oneerbiedige opmerkingen over den keizer voorkwamen.

Engeland.— Te Londen is een inspecteur van den Parijschen veiligheidsdienst aangekomen, om daar het oog te houden op de handeligen der anarchisten, die uit Frankrijk verbannen zijn.

Van zijn kant beraamt het Engelsche gouvernement maatregelen om zulke onwelkome gasten als het uitschot van Frankrijk's gepeupel te weren.

— Nogmaals het gevaar van opgeschroefde gruwtooneelen voor zwakke karakters:

Voor den rechter te Aston verscheen zekere Martin Lane, die gepoogd had zich te zelfmoorden, door in het water te springen. Naar de reden zijner wandaad gevraagd, bekende hij, dat het lezen

der bijzonderheden van Deeming's misdaden te Rainhill zulk een diepen indruk op hem had gemaakt, dat een bijna onweerstaanbare lust in hem opkwam eveneens zijne vrouw en kinderen te doodden. Ten einde zich aan die neiging te onttrekken, trachtte hij zich te verdrinken.

Rusland.— Er loopen weer geruchten, die van eene vijandige stemming tusschen de groote Staten gewagen. Rusland o. a. zal eenige nieuwe bataljons artillerie in Sibirië leggen.

Aan de andere zijde zijner grens beraamt het maatregelen tegen de Pruisische ballons, die aanhoudend de grens overtrekken. De *Sret* van St.-Petersburg meent, dat die ballons naar alle waarschijnlijkheid te Thorn vastliggen en dus niet vrij rondzweven. Het blad van generaal Komaroff stelt voor, dat men bevel zou geven op die luchtballons te schieten.

In een brief aan de *Norosti* doet een Russisch officier echter opmerken, dat het plan van generaal Komaroff onuitvoerbaar is, want de Pruisische ballons zweven op eene hoogte van 3000 meters en zijn bijgevolg buiten bereik. Het zou praktisch zijn ze met Russische luchtballons te vervolgen. Hij stelt dus voor in elke grensstad ballons captifs te leggen, welke een veertigtal mannen kunnen opnemen. Dezen zouden gewapend worden met het Lebelgeweer en aldus de Pruisische ballons kunnen overhoop schieten.

Naar alle waarschijnlijkheid zal dit voorstel worden aangenomen. De Pruisen van hunnen kant zullen natuurlijk dat geweervuur beantwoorden, zoodat binnenkort de eerste oorlog in de lucht, dien de menschen ooit gezien hebben, mogelijk zal gebeuren.

Zwitserland.— De Bondsraad heeft besloten een standbeeld op te richten voor Willem Tell. Het gedekteken wordt op een der openbare pleinen van Genève opgericht.

Wilhelm Tell zal afgebeeld zijn in staande houding en met gedekten hoofde, zooals de legende hem beschrijft, op 't oogenblik dat hij den paal met den hoed van Gessler voorbijgaat. Het beeld zal in brons zijn, 3 meters hoog, op een voetstuk uit marmer van Uri, versierd met de schilden van den Bond en der kantons benevens gebeeldhouwde tafereelen uit Tell's leven.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 30 Abril.

Paris.— E anarquistanan Ravachol i Simón a sali condená na trabao forzá pa hinter nan vida.

Presidente Carnot i e gefe di ministerio a visitá e *restaurant Vervy* i e hendenan koe e explosión a heridá den e establecimiento ayí. Senyor Loubet a primintí e heridonan protección di gobierno.

Den courant *Journal des Debats* ta parcé un articulo, bisando koe e medidanan toemá pa gobierno, ta insuficiente pa impedí toer desorden dia 1 Mayo.

Londres.— Courant *Times* ta bisa koe Rusia a ofrecé Persia un suma considerable pa coempra e monopolio di koffi koe inglesnan tini, i pa fihá coe claridad toer compromiso koe Persia tini coe Inglattera.

La Reina Victoria a yegá Darmstadt.

Peso mejicano 68½ cent fuerte, na New-York.

VERSCHEIDENHEDEN.

Albert Millaud schrijft in de *Figaro* de volgende satire op de bespottelijke onderscheiding, waarmee in Frankrijk beruchte misdadigers dor pers en publiek als beroemdheden worden behandeld:

Het tooneel is de Parijsche gevangenis.

Ravachol (roepende): Cipier, waar blijf je?

De cipier: Pardon, meneer, ik was geven bij den gevangene hiernaast.

Rav.: Die vent, die een horloge gestolen heeft; laat je me daarvoor wachten? Voortaan beter oppassen, hoor!

Cip.: Zeker, meneer, neem me niet kwalijk.

Rav.: Nou, goed dan maar waar blijft de pédicure?

Cip.: Hij staat buiten te wachten; tot dat 't u gelegen komt.

Rav.: Laat 'm binnenkomen.

De péd.: Neem me niet kwalijk, meneer, ik ben ontroerd, nu ik voor den grooten Ravenchol mag verschijnen.

Rav. (vriendelijk): Vooruit maar, vrees niets. Je moet medien likdoorn eens netjes snijden. Maar kerel, je beeft!

De péd.: Ja ziet u, de eer van dien fa-meuzen voet te mogen aanraken, waarover iedereen spreekt. U hebt waarlijk een prachtige voet. Kijk ik was van morgen op den boulevard St.-Germain bij mevr. de markiezin X., ze zou me te lang hebben opgehouden, maar ik zei haar, dat u me ontboden had. Toen moest ik haar beloven terug te komen om haar verslag te doen van wat u me zeggen zou.

Rav.: O, die vrouwen, die dochters van Eva! Zoo zijn ze allemaal. Das ewig Weibliche!

De péd.: Ze vroeg nog iets. Maar ik durf haast niet....

Rav.: Nou zeg 't maar.

De péd.: Bedenk, als 't u blijft dat zij 't eigenlijk is, die spreekt. Ze heeft me haar album meegegeven en ze verzoekt vriendelijk om een enkel regeltje.

Rav.: Zoo, ze wil iets eigenhandigs van me hebben. Geef maar op. Hij schrijft: Aan de markiezin X., een beleefde groet van een man der toekomst! (get.) Ravachol.

De péd. (heengaande): Wat 'n charmant mensch!

Rav. (na gescheld te hebben): Cipier, waar blijft mijn bad?

De cip.: Het wordt juist klaar gemaakt.

Rav.: Je zorgt dat 't goed van warmte is, hoor. Daarna breng je me chocolaad en een paar beschuit en voor-al de couranten.

De cip.: Ja, ziet u, maar de rechter van instructie is juist gekomen.

Rav.: Die vent vervelt me. Zeg 'm, dat hij straks maar terugkomt, als ik mijn dutje gedaan heb.

De cipier buigt en gaat heen.

BEKENDMAKING.

De verkoop van GOUDEN en ZILVEREN VOORWERPEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank*, van 1 Juli t/m. 31 December 1889 onder N°. 3476 t/m. N°. 8230 Z, zal plaats hebben op Donderdag 12 Mei a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao 6 Mei 1892.

De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe di KOOSNAN di ORO i di PLATA koe tien plaka fía riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan di fo di 1 di Juli te 31 di December di 1889, bao di noember 3476 te noember 8230 Z, lo tien loega Djaweebs, dia 12 di Mei i dicianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendementoe ayi pagando intres koe nan ta debe.

Coursouw, 6 di Mei 1892.

President,
M. P. CURIEL

“JAMÁS DIRA ELLA EL SECRETO.”

He aquí un trozo de cristal cortado en facetas; es cristal blanco puro, adecuado para pendiente de una de las arañas de luces en el salón de un millonario; es del tamaño de una avellana. ¡Cómo brilla entre mi dedo pulgar y el índice! Sin embargo no es más que cristal y del valor de una peseta apenas. ¡Oh! ¡Si yo supiera convertirlo en un diamante! ¡En un diamante azul ó rosa! ¿Qué digo? Habría miles que dieran todas sus riquezas y luego empeñarán sus almas para comprármelo. Entonces, adios trabajo y adios penas, pues sería rico más allá de los sueños de la avaricia. ¿Quién podrá enseñarme el procedimiento? ¡Ay de mí! Nadie. ¿Quién podrá enseñar-

